

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 22Csp/54/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 57202023
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Magdaléna Andreánska
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2021:57202023.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou Mgr. Magdalénou Andreánskou, v spore žalobkyne K. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. X/X, A., zastúpenej splnomocneným zástupcom Občianskym združením OSPO Martin - OCHRANA SPOTREBITEĽA, so sídlom J. Š. Šikuru 4850/1, Martin, IČO: 52 354 237, proti žalovanému Všeobecnej úverovej banke, a. s.; skrátený názov: VÚB, a. s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, v konaní o určenie že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, takto

rozhodol:

Žaloba sa zamieťa.

Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa podala dňa 19. 5. 2020 na Okresný súd Martin žalobu, ktorou sa domáhala určenia, že úver, na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere „flexipôžička“ č. 013015811021215 zo dňa 2. 12. 2015 je bezúročný a bez poplatkov. V žalobe uviedla, že dňa 2. 12. 2015 bola uzatvorená zmluva s č. 013015811021215 medzi žalobkyňou ako spotrebiteľkou a žalovaným ako veriteľom - dodávateľom, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 3.000 €. Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru flexipôžička zo dňa 2. 12. 2015 neobsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti - určito podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o úveroch. Ide dobu trvania zmluvy a celkovú čiastku na zaplatenie. 1. Doba trvania nie je určitá. 2. Celková čiastka na zaplatenie nie je určitá. 3. V zmluve nie sú uvedené všetky predpoklady pre výpočet RPMN (matematický výpočet/vzorec). V zmluve je uvedená lehota splatnosti úveru 108 mesiacov, v zmluve je uvedený celkový počet anuitných splátok 107, 108... takéto dojednanie o dobe trvania zmluvy je neurčité. Spotrebiteľská zmluva musí byť jasná, zrozumiteľná a určitá. Neurčitosť niektorej z náležitostí v spotrebiteľskej zmluve má ten istý účinok, ako keby uvedenú náležitosť zmluva neobsahovala. Zmyslom a účelom úpravy spotrebiteľských úverov je dosiahnuť pravdivé informácie spotrebiteľa o poskytnutom úvere, a to v čase poskytnutia zmluvy. Podľa rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 17Co/914/2015 zo dňa 22. 3. 2017 jasne vyplýva, že neurčitosť niektorej z náležitostí má ten istý účinok, ako keby uvedenú náležitosť zmluva neobsahovala. Zmyslom a účelom úpravy spotrebiteľských úverov je dosiahnuť pravdivé informácie spotrebiteľa o poskytnutom úvere, a to v čase poskytnutia zmluvy. Mesačná splátka s poistením podľa zmluvy je 52,92 €, lehota splatnosti úveru podľa zmluvy 108 mesiacov, $108 \times 52,92 = 5.715,36$ €, celkový počet anuitných splátok podľa zmluvy je 107, $107 \times 52,92 = 5.662,44$ €. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť je podľa zmluvy 5.661,97 €. Medzi všetky predpoklady pre výpočet RPMN patrí aj matematický výpočet, ako veriteľ - žalovaný dospel k výške RPMN, ktorá je uvedená v zmluve. V zmluve sa matematický výpočet nenachádza. Žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 1Co/87/2019 zo dňa 25. 2. 2020, z ktorého vyplýva, že do kategórie predpokladov použitých na výpočet RPMN je potrebné zaradiť ich matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ

dospel k určitej výške RPMN. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov v uvedenej zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy. Bez príslušného matematického výpočtu, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN, nie je spotrebiteľ schopný preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. S neuvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 11 ods. 1 spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Žalobkyňa je v danej veci spotrebiteľka, aj zmluva je spotrebiteľská. Peniaze boli použité na bežnú potrebu. Úver je už podľa názvu zmluvy spotrebiteľský. Žaloba je prípustná podľa § 11 ods. 1 Zákona 129/2010. Od 1. 1. 2018 sa nemusí preukazovať naliehavý právny záujem na podanej žalobe. Žaloba je určovacia.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 8. 6. 2020 uviedol, že žalobkyňa a žalovaný uzavreli dňa 02.12.2015 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 013015811021215 (ďalej ako „Zmluva o úvere“). Žalobca v podanej žalobe konštatuje neurčitosť povinnej náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere (ďalej ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Žalovaný sa však s týmto tvrdením nestotožňuje. V Zmluve o úvere hneď v úvode v časti Základné podmienky sa bez pochybností nachádza informácia o dobe jej trvania - 108 mesiacov (12/2015 - 11/2024). Tvrdenie žalobcu, kedy sa odvoláva na neurčitosť tejto náležitosti z dôvodu uvedenia celkového počtu splátok v inej výške, má zjavne pôvod v nepochopení textu Zmluvy o úvere. Nakoľko bola prvá splátka splatná až dňa 15. 1. 2016, teda mesiac po uzavretí Zmluvy o úvere, tento údaj nemôže byť totožný. Zmluva o úvere bola teda uzavretá na 108 mesiacov, pričom žalobca bol povinný zaplatiť 107 splátok. Žalovaný má v zmysle vyššie uvedeného teda za to, že Zmluva o úvere obsahuje jasný a zrozumiteľný údaj o dobe jej trvania - 108 mesiacov. Žalobca taktiež v žalobe uvádza, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere je bezúročný a bez poplatkov, nakoľko je údajne v zmluve o úvere nie sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, ako i celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Zmienka žalobcu o „nesúlade“ medzi súčtom mesačných splátok a tzv. celkovou čiastkou úveru (s odchýlkou o 47 centov) je správna. Žalobcom uvádzaná interpretácia právnych dôsledkov tohto javu však správna určite nie je. Žalobca totiž opomína významnú skutočnosť, že tento údajný „nesúlad“ je spôsobený jedine a výlučne matematickým zaokrúhľovaním čísel, ktoré je nevyhnutné (nakoľko bez zaokrúhľovania by sa vypočítané čiastky nedali reálne zaplatiť - tisícinu Eura a desatiny centu sa zaplatiť nedajú). Presne k týmto záverom sa dospeje, ak sa „pozrieme“ na konkrétne čísla: celkovú čiastku, ktorú má žalobca na základe Zmluvy o úvere uhradiť a ktorá bola vypočítaná našou spoločnosťou (cez špecializované softvérové riešenie pracujúce v automatickom režime) je skutočne 5.661,97 €. Pri počte 107 rovnakých splátok však vychádza výška jednej splátky 52,91560748 €. Sumu splátky 52,91560748 € však žalobca nie je schopný uhradiť, nakoľko najnižšia jednotka meny EURO je 1 eurocent. Z tohto dôvodu bola výška splátky v zmluve o úvere zaokrúhlená matematickými pravidlami na sumu 52,92 €, pričom vzniknutý matematický rozdiel 0,47 € ide na ťarchu žalovaného, žalobca túto čiastku nie je povinný uhradiť - povinná je pre neho suma 5.661,97 € uvedená v zmluve o úvere ako celková čiastka, ktorú má povinnosť zaplatiť. Dôležitou skutočnosťou, ktorá však bola tiež pri výpočtoch použitých v zmluve o úvere zohľadnená a ktorá takto uvádzané údaje v zmluve „odobruje“, je to, že RPMN ostáva rovnaká, či už pri výške splátky 52,91 € či 52,92 €. Z tohto pohľadu je zo strany žalovaného možný jedine ten záver, že žaloba žalobcu je buď vedome zavádzajúca, alebo prameniaca v nedostatočnej znalosti problematiky; pritom, ak mal žalobca pochybnosti, za použitia výkladovej metódy „v prospech spotrebiteľa“, ktorá sa vinie celým súkromným i verejným právom chrániacim spotrebiteľa ako slabšiu stranu a ktorá je zakotvená v § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, mal dospieť k jednoznačnému záveru, že o sumu 0,47 € nemusí navyšovať svoj záväzok (eventuálne sa mohol našej spoločnosti ohľadne tejto záležitosti spýtať, nie hneď zasielať predžalobnú výzvu a podávať žalobu). Ak teda podľa jeho názoru Zmluva o úvere obsahovala nejednoznačné vyčíslenie celkovej čiastky, ktorú má zaplatiť, s ohľadom na počet a výšku splátok, použitím daného výkladu mal dospieť k (správnej) záveru, že centový rozdiel 0,47 € nemusí zaplatiť. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že tento centový rozdiel (0,47 €) nie je chybou a už vôbec nie chybou úmyselnou a zisťnou a na úkor spotrebiteľa, ako sa snaží súdu podsúvať za účelom úspechu v spore žalobca. Centový rozdiel 0,47 € predstavuje (s ohľadom na úverový matematický výpočet celkovej čiastky a jednotlivých splátok na úhradu žalobcom) bagateľný rozsah a tento jav bol spôsobený výlučne: obmedzeniami meny EURO, pokiaľ ide o najmenšiu jednotku tejto meny, ktorá sa dá zaplatiť (poznáme len stotiny, no nie tisícinu Eura), použitým matematickým

zaokrúhlením. Tým zarážajúcejšie je potom tvrdenie žalobcu, že taký centový rozdiel (0,47 €, resp. cca 0,004 € na každej zo 107 splátok) by mal mať za následok zákonnú sankciu tzv. bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru; taká sankcia by totiž bola evidentne neprimeraná, navyše rozporná s judikatúrou SD EÚ, ktorá preferuje proporcionalitu a primeranosť sankcií. Ako uzavrel Súdny dvor EÚ v Rozsudku SD EÚ (4. výrok) „článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak Zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“; ako je uvedené vyššie, tento centový rozdiel nemohol a nemôže sťažiť spotrebiteľovi (a už vôbec nie znemožniť spotrebiteľovi), aby vedel zistiť výšku svojej splátky a rozsah svojho záväzku, pričom tie predmetné cca 4 desatiny centu na každej splátke (celkovo 0,42 €, ktoré žalovaný od žalobcu ani nepožaduje) nemenia ani len výšku zmluvne určenej RPMN (12,22%). V odôvodnení Rozsudku SD EÚ súdny dvor uvádza - bod 63: „Súdny dvor už rozhodol, že tvrdosť sankcií musí byť primeraná závažnosti porušení, ktoré postihujú, a to najmä zabezpečením skutočne odrádzajúceho účinku, pričom musia rešpektovať všeobecnú zásadu proporcionality (pozri rozsudok z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais, C 565/12, EU:C:2014:190, bod 45 a citovanú judikatúru).“; - bod 69: „Vzhľadom na judikatúru uvedenú v bodoch 63 až 68 tohto rozsudku je potrebné konštatovať, že porušenie povinnosti veriteľa, ktorá má podstatný význam v kontexte smernice 2008/48, môže byť sankcionované podľa vnútroštátnej právnej úpravy zánikom nároku tohto veriteľa na úroky a poplatky.“; - bod 72: „Za primerané by sa však nemalo považovať, ak v súlade s touto vnútroštátnou právnou úpravou uplatnenie takejto sankcie vyvoláva voči veriteľovi závažné následky v prípade neuvedenia niektorých náležitostí spomedzi náležitostí upravených v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48, ktoré svojou povahou nemôžu mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku, ako je najmä názov a sídlo príslušného orgánu dohľadu uvedené v článku 10 ods. 2 písm. v) tejto smernice.“ V súvislosti s tvrdením žalovaného o tom, že Zmluva o úvere musí obsahovať aj matematický vzorec použitý na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov si dovoľujeme poukázať na znenie zákona o spotrebiteľských úveroch kde túto požiadavku nikde nenachádzame. Zákon hovorí výlučne o tom, že zmluva musí obsahovať všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, čo podľa nášho názoru bez pochybností obsahuje v časti 3. ročná percentuálna miera nákladov: - výška úveru 3.000 €, - výška mesačných splátok 25,92 €, - počet splátok 107, - výška úrokovej sadby 15,90 %, - výška poplatku za poskytnutie 0 €. Dosadením týchto údajov do vzorca resp. verejne dostupných tabuliek na prepočet RPMN dostaneme v Zmluve o úvere uvedenú výšku RPMN 17,31 %.

3. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 23. 6. 2020 k vyjadreniu žalovaného uviedla, že právo sa nezakladá na právnických bludoch. Vid' vyjadrenie žalovaného k žalobe. Žalobkyňa trvá na žalobe. Žalovaný pred podpisom zmluvy neskúmal bonitu žalobkyne s odbornou starostlivosťou. Žalovaný nevyžadoval od žalobkyne mesačné výdavky. Žalobkyňa žiada súd, aby si od žalovaného vyžiadal všetky zdokumentované mesačné výdavky a príjmy od žalobkyne. Aj z tohto dôvodu je nutné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. (Žalovaný nevyžadoval od žalobkyne mesačné výdavky - s odbornou starostlivosťou žalovaný neskúmal bonitu žalobkyne). Priamo skopírované zo zákona o úveroch 129/2010 Z. z.: § 11 Dôsledky porušenia povinností. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42. Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru, „Flexipôžička“, zo dňa 2. 11. 2015 neobsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti - určito podľa § 9 ods. 2 zákona 129/2010 Z. z. o úveroch. Ide o dobu trvania zmluvy a celkovú čiastku na zaplatenie. 1 - doba trvania zmluvy nie je určitá, 2 - celková čiastka na zaplatenie nie je určitá, 3 - v zmluve nie sú uvedené všetky predpoklady pre výpočet RPMN (matematický výpočet/vzorec). V predmetnej zmluve je uvedená lehota splatnosti úveru: 108 mesiacov. V predmetnej zmluve je uvedený celkový počet anuitných splátok: 107, 107, 108...takéto dojednanie o dobe trvania zmluvy je neurčité. Spotrebiteľská zmluva musí byť jasná zrozumiteľná a určitá ešte pred podpisom. Žiadateľ o úver (spotrebiteľ) sa k zákonom vyžadovaným náležitostiam nemá dopracovávať výpočtami a výkladom. Neurčitosť niektorej z náležitostí v spotrebiteľskej zmluve má ten istý účinok ako keby uvedenú náležitosť zmluva neobsahovala. Zmyslom a účelom úpravy spotrebiteľských úverov je dosiahnuť pravdivé informácie spotrebiteľa o poskytnutom

úvere, a to v čase poskytnutia zmluvy. Podľa rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica číslo konania 17Co/914/2015 zo dňa 22. 3. 2017, jasne vyplýva, že: Neurčitosť niektorej z náležitostí má ten istý účinok, ako keby uvedenú náležitosť zmluva neobsahovala. Zmyslom a účelom úpravy spotrebiteľských úverov je dosiahnuť pravdivé informácie spotrebiteľa o poskytnutom úvere, a to v čase poskytnutia zmluvy. Mesačná splátka s poistením podľa zmluvy: 52,92 €. Lehota splatnosti úveru podľa zmluvy: 108 mesiacov 108 krát 52,92 = 5.715,36 €. Celkový počet anuitných splátok podľa zmluvy: 107, 107 krát 52,92 = 5.662,44 €. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť je podľa zmluvy: 5.661,97 €. Neurčitosť niektorej z náležitostí v spotrebiteľskej zmluve má ten istý účinok ako keby uvedenú náležitosť zmluva neobsahovala. Zmyslom a účelom úpravy spotrebiteľských úverov je dosiahnuť pravdivé informácie spotrebiteľa o poskytnutom úvere, a to v čase poskytnutia zmluvy. Medzi všetky predpoklady pre výpočet RPMN patrí aj matematický výpočet ako veriteľ- žalovaný dospel k výške RPMN, ktorá je uvedená v predmetnej zmluve. V predmetnej zmluve sa matematický výpočet nenachádza. Neurčitosť niektorej z náležitostí v spotrebiteľskej zmluve má ten istý účinok ako keby uvedenú náležitosť zmluva neobsahovala. Zmyslom a účelom úpravy spotrebiteľských úverov je dosiahnuť pravdivé informácie spotrebiteľa o poskytnutom úvere, a to v čase poskytnutia zmluvy. Žalobkyňa dáva do pozornosti rozsudok Krajského súdu Prešov č. konania 1Co/87/2019 zo dňa 25.2.2020, z ktorého vyplýva, že: Zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 9 ods. 2 písm. k) vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť ich matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy. Bez príslušného matematického výpočtu, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN, nie je spotrebiteľ schopný preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. S neuvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 11 ods. 1 spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Podľa §11 ods. 1 zákona 129/2010 Z. z. o úveroch je nutné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 28. 7. 2020 uviedol, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 2. 12. 2015 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 013015811021215. Žalobca v podanej žalobe konštatuje neurčitosť povinnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere (ďalej ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Žalovaný sa však s týmto tvrdením nestotožňuje. V Zmluve o úvere hneď v úvode v časti Základné podmienky sa bez pochybností nachádza informácia o dobe jej trvania - 108 mesiacov (12/2015 - 11/2024). Žalovaný zároveň pre prípad porušenie zmluvných ustanovení upresnil dobu trvania zmluvy písomným vyjadrením doby jej trvania - do splatenia všetkých záväzkov dlžníka podľa tejto zmluvy. Opätovne uviedol, že tvrdenie žalobcu, kedy sa odvoláva na neurčitosť tejto náležitosti z dôvodu uvedenia celkového počtu splátok v inej výške, má zjavne pôvod v nepochopení textu Zmluvy o úvere. Nakoľko bola prvá splátka splatná až dňa 15. 1. 2016, teda mesiac po uzavretí Zmluvy o úvere, tento údaj nemôže byť totožný. Zmluva o úvere bola teda uzavretá na 108 mesiacov, pričom žalobca bol povinný zaplatiť 107 splátok. Žalovaný má v zmysle vyššie uvedeného teda za to, že Zmluva o úvere obsahuje jasný a zrozumiteľný údaj o dobe jej trvania - 108 mesiacov. Žalobca taktiež vo svojom vyjadrení opätovne uviedol, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere je bezúročný a bez poplatkov, nakoľko údajne v zmluve o úvere nie sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, ako i celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Zmienka žalobcu o „nesúlade“ medzi súčtom mesačných splátok a tzv. celkovou čiastkou úveru (s odchýlkou o 47 centov) je správna. Žalobcom uvádzaná interpretácia právnych dôsledkov tohto javu však správna určite nie je. Žalobca totiž opomína významnú skutočnosť, že tento údajný „nesúlad“ je spôsobený jedine a výlučne matematickým zaokrúhľovaním čísel, ktoré je nevyhnutné (nakoľko bez zaokrúhľovania by sa vypočítané čiastky nedali reálne zaplatiť - tisíce Eura a desiatiny centu sa zaplatiť nedajú). Presne k týmto záverom sa dospeje, ak sa „pozrieme“ na konkrétne čísla: celkovú čiastku, ktorú má žalobca na základe Zmluvy o úvere uhradiť a ktorá bola vypočítaná žalovaným (cez špecializované softvérové riešenie pracujúce v automatickom režime) je skutočne 5.661,97 €. Pri počte 107 rovnakých splátok však vychádza výška jednej splátky 52,91560748 €. Sumu splátky 52,91560748 € však žalobca nie je schopný uhradiť, nakoľko najnižšia jednotka meny EURO je 1 eurocent. Z tohto dôvodu bola výška splátky v zmluve o úvere zaokrúhlená

matematickými pravidlami na sumu 52,92 €, pričom vzniknutý matematický rozdiel 0,47 € ide na ľarchu žalovaného, žalobca túto čiastku nie je povinný uhradiť - povinná je pre neho suma 5.661,97 € uvedená v zmluve o úvere ako celková čiastka, ktorú má povinnosť zaplatiť. Dôležitou skutočnosťou, ktorá však bola tiež pri výpočtoch použitých v zmluve zohľadnená a ktorá takto uvádzané údaje v zmluve „odobruje“, je to, že RPMN ostáva rovnaká, či už pri výške splátky 52,91 € či 52,92 €. Z tohto pohľadu je zo strany žalovaného možný jedine ten záver, že žaloba žalobcu je buď vedome zavádzajúca, alebo prameniaca v nedostatočnej znalosti problematiky; pritom, ak mal žalobca pochybnosti, za použitia výkladovej metódy „v prospech spotrebiteľa“, ktorá sa vinie celým súkromným i verejným právom chrániacim spotrebiteľa ako slabšiu stranu a ktorá je zakotvená v § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, mal dospieť k jednoznačnému záveru, že o sumu 0,47 € nemusí navyšovať svoj záväzok (eventuálne sa mohol našej spoločnosti ohľadne tejto záležitosti spýtať, nie hneď zasielať predžalobnú výzvu a podávať žalobu). Ak teda podľa jeho názoru Zmluva o úvere obsahovala nejednoznačné vyčíslenie celkovej čiastky, ktorú má zaplatiť, s ohľadom na počet a výšku splátok, použitím daného výkladu mal dospieť k (správne)mu záveru, že centový rozdiel 0,47 € nemusí zaplatiť. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že tento centový rozdiel (0,47 €) nie je chybou a už vôbec nie chybou úmyselnou a zisťnou a na úkor spotrebiteľa, ako sa snaží súdu podsúvať za účelom úspechu v spore žalobca. Centový rozdiel 0,47 € predstavuje (s ohľadom na úverový matematický výpočet celkovej čiastky a jednotlivých splátok na úhradu žalobcom) bagateľný rozsah a tento jav bol spôsobený výlučne obmedzeniami meny EURO, pokiaľ ide o najmenšiu jednotku tejto meny, ktorá sa dá zaplatiť (poznáme len stotiny, no nie tisíciny Eura), použitým matematickým zaokrúhlením. Tým zarážajúcejšie je potom tvrdenie žalobcu, že taký centový rozdiel (0,47, resp. cca 0,004 € na každej zo 107 splátok) by mal mať za následok zákonnú sankciu tzv. bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru; taká sankcia by totiž bola evidentne neprimeraná, navyše rozporná s judikatúrou SD EÚ, ktorá preferuje proporcionalitu a primeranosť sankcií. Ako uzavrel Súdny dvor EÚ v Rozsudku SD EÚ (4. výrok) „článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak Zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“; ako je uvedené vyššie, tento centový rozdiel nemohol a nemôže sťažiť spotrebiteľovi (a už vôbec nie znemožniť spotrebiteľovi), aby vedel zistiť výšku svojej splátky a rozsah svojho záväzku, pričom tie predmetné cca 4 desatiny centu na každej splátke (celkovo 0,42 €, ktoré žalovaný od žalobcu ani nepožaduje) nemenia ani len výšku zmluvne určenej RPMN (12,22%). V odôvodnení Rozsudku SD EÚ súdny dvor uvádza - bod 63: „Súdny dvor už rozhodol, že tvrdosť sankcií musí byť primeraná závažnosti porušenia, ktoré postihujú, a to najmä zabezpečením skutočne odrádzajúceho účinku, pričom musia rešpektovať všeobecnú zásadu proporcionality (pozri rozsudok z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais, C 565/12, EU:C:2014:190, bod 45 a citovanú judikatúru).“; - bod 69: „Vzhľadom na judikatúru uvedenú v bodoch 63 až 68 tohto rozsudku je potrebné konštatovať, že porušenie povinnosti veriteľa, ktorá má podstatný význam v kontexte smernice 2008/48, môže byť sankcionované podľa vnútroštátnej právnej úpravy zánikom nároku tohto veriteľa na úroky a poplatky.“; - bod 72: „Za primerané by sa však nemalo považovať, ak v súlade s touto vnútroštátnou právnou úpravou uplatnenie takejto sankcie vyvoláva voči veriteľovi závažné následky v prípade neuvedenia niektorých náležitostí spomedzi náležitostí upravených v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48, ktoré svojou povahou nemôžu mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku, ako je najmä názov a sídlo príslušného orgánu dohľadu uvedené v článku 10 ods. 2 písm. v) tejto smernice.“ Pokiaľ ide o predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, tie sú upravené v prílohe k zákonu o spotrebiteľských úveroch. Ide o predpoklady ako to, že úver bol čerpaný riadne, spotrebiteľ plní svoje zmluvné povinnosti včas a pod. Túto zákonnú požiadavku podľa nášho názoru plne napĺňa Zmluva o úvere v čl. I ods. 3 „Ročná percentuálna miera nákladov“ pričom v rovnakom čl. Zmluvy o úvere sú uvedené aj údaje vstupujúce do výpočtu. V súvislosti s tvrdením žalovaného o tom, že Zmluva o úvere musí obsahovať aj matematický vzorec použitý na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov poukázal na znenie zákona o spotrebiteľských úveroch kde túto požiadavku nikde nenachádzame. Zákon hovorí výlučne o tom, že zmluva musí obsahovať všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, čo podľa nášho názoru bez pochybností obsahuje. Záverom uviedol, že žalovaný pred uzavretím zmluvy postupoval s odbornou starostlivosťou a overoval bonitu žalobcu. V uvedenom prípade bol úver žalobcovi poskytnutý na základe predschválenej ponuky. Úver bol schválený na základe podmienok pre bankou predschválené limity, určené pre aktívnych klientov, o ktorých mala banka v interných systémoch údaje o príjmoch a výdavkoch. Na základe týchto interných informácií bola stanovená bonita klienta (ukazovateľ schopnosti splácať úver) a vypočítané parametre úveru (predschválený limit). Žalobkyňa v žiadosti o úver uviedla, že je zamestnaná na trvalý pracovný

pomer a počet členov domácnosti je tri (1 vyživované dieťa). Dopytom do Spoločného registra bankových informácií bola zároveň overená existencia iných záväzkov a prípadná delikvencia žalobcu. Žalovaný navrhol, aby konajúci súd podanú žalobu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania vo výške 100 %.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení, ktoré bolo doručené súdu dňa 21. 7. 2021 uviedol, že odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalobcu splácať úver (t. j. pri posudzovaní bonity) bola zachovaná. V rámci kontraktačného procesu nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti veriteľa. Výsledkom daného posúdenia schopnosti žalobcu splácať úver bol jednoznačný záver o jeho platobnej spôsobilosti/schopnosti splácať daný úver. V uvedenom prípade bol úver žalobcovi poskytnutý na základe prechválenej ponuky. Úver bol schválený na základe podmienok pre bankou predschválené limity, určené pre aktívnych klientov, o ktorých mala banka v interných systémoch údaje o príjmoch a výdavkoch. Na základe týchto interných informácií bola stanovená bonita klienta (ukazovateľ schopnosti splácať úver) a vypočítané parametre úveru (predschválený limit). Žalobca v žiadosti o úver deklaroval, že je zamestnaný na trvalý pracovný pomer od 01/2013, je ženatý/vydatá a vyživuje jedno dieťa. Existujúce záväzky boli overené v Spoločnom registri bankových informácií, z ktorého je zrejmé, že v čase poskytnutia úveru nebol v omeškaní so splácaním žiadneho bankového produktu. V tejto súvislosti žalovaný poukázal aj na Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11. 3. 2020, sp. zn. 8Co/233/2019 (v prvom stupni vedený na OS BA II pod sp. zn. 8Csp/42/2018), kde súd uviedol: „...k tvrdeniu žalobkyne, že žalovaný mal hrubo porušiť povinnosť konať s odbornou starostlivosťou, z dôvodu, že žalobkyňa mala v čase podpisu zmluvy čistý príjem pod sumu životného minima, odvolací súd poznamenáva, že poskytnutie úveru žalobkyni ani za týchto jej majetkových pomerov nezakladá hrubé porušenie povinnosti žalovaného konať s odbornou starostlivosťou, pretože to bola v prvom rade samotná žalobkyňa, ktorá mala uvážiť, či je v jej možnostiach z jej príjmu úver splácať po 30 € mesačne, keďže ide o osobu s vysokoškolským vzdelaním pôsobiacu v oblasti finančných služieb ako finančný sprostredkovateľ. Na posúdenie svojich finančných možností žalobkyňa nepotrebovala právnické ani ekonomické vzdelanie. Hrubé porušenie povinnosti žalovaným vylučuje aj skutočnosť, že žalobkyňa úver pravidelne splácala a predčasne ho splatila...“. Uvedené skutočnosti jednoznačne potvrdzujú záver o zachovaní odbornej starostlivosti veriteľa pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver. V zmysle ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ: „Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.“ V zmysle ust. § 11 ods. 2 ZoSÚ: „Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.“ Spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, pokiaľ došlo k hrubému porušeniu povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ sa považuje a) posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo b) bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Na základe vyššie citovaných ustanovení je zrejmé, že pokiaľ veriteľ neskúmal bonitu spotrebiteľa ani jedným z vyššie uvedených spôsobov podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ t. j. na základe údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave alebo prihliadnutím na údaje z príslušnej databázy alebo registra, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ak však veriteľ posudzoval bonitu (aspoň) jedným zo spôsobov uvedených v ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ (tak ako v prejednávanom prípade), potom nemohlo dôjsť k hrubému porušeniu povinností (resp. nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu povinností veriteľa posudzovať bonitu spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou) podľa ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ, nakoľko zákonodarca v právnej norme uviedol slovo „alebo“. Ide o výrokovú spojku (disjunkciu), ktorá v právnej logike predstavuje vylučovací vzťah dvoch hypotéz. Žalovaný považuje za preukázané, že neboli splnené podmienky hrubého porušenia povinnosti, nakoľko si preukázateľne a nesporne svoju povinnosť preveriť dlžníka v registroch splnil. Zároveň žalovaný poukázal aj na Odporúčanie Národnej banky Slovenska č. 1/2014 zo 7. októbra 2014, v oblasti politiky obozretnosti na makroúrovni k rizikám spojeným s vývojom na trhu retailových úverov, ktoré hovorí, Čl. V ods. 3 „Banke sa odporúča vyhodnotiť a dodržať limit na ukazovateľ schopnosti klienta splácať úver pri poskytnutí každého retailového úveru.“

Čl. V ods. 4 hovorí „Výnimkou pre účely odporúčania uvedeného v ods. 3 je poskytovanie retailových úverov iných ako úverov na bývanie, pri ktorých je ich výška stanovená v rámci predschvaľovacieho procesu bez aktívnej účasti klienta na základe historických údajov o finančnej situácii klienta získaných z interných alebo externých zdrojov. Banke sa však odporúča takéto úvery a kreditné riziko súvisiace s týmito úvermi samostatne monitorovať.“ V zmysle vyššie uvedeného žalovaný navrhol, aby konajúci súd podanú žalobu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania vo výške 100 %.

6. Žalovaný doplnil svoje vyjadrenie podaním doručeným súdu dňa 5. 8. 2021. v doplnení uviedol, že v uvedenom prípade bol úver žalobcovi poskytnutý na základe prechválenej ponuky. Úver bol schválený na základe podmienok pre bankou predschválené limity, určené pre aktívnych klientov, o ktorých mala banka v interných systémoch údaje o príjmoch a výdavkoch. Na základe týchto interných informácií bola stanovená bonita klienta (ukazovateľ schopnosti splácať úver) a vypočítané parametre úveru (predschválený limit). Príjem klienta bol určený na sumu 1.253,- € na základe kreditných obrátov na účte klienta v mesiacoch máj až október 2015. Maximálna splátka pre klienta bola stanovená na sumu 143,97 €. Žalobca mal v čase vyhodnocovania ponuky aktívne nasledovné bankové produkty: - Kreditná karta s úverovým rámcom 400 € so splátkou 20 € - Kontokorent vo výške 970 € so splátkou 53,89 €. Odpočítaním existujúcich interných výdavkov klienta vo výške 73,89 € a externých výdavkov klienta vo výške 0,00 €, bola vypočítaná disponibilná splátka klienta vo výške 70,08 €. Aplikovaním rizikovej váhy 0.7885 pre splatnosť 108 mesiacov a úrokovej sadzby 15.9 % a riskových ohraničení, bola klientovi vypočítaná maximálna ponuka na spotrebný úver 3.160 €. V priebehu platnosti ponuky žalovaná nezaznamenala žiadne porušenie, ktoré by zrušilo platnosť tejto ponuky. Zastáva teda názor, že žalovaný riadne posúdil schopnosť žalobcu splácať poskytnutý úver. V zmysle vyššie uvedeného žalovaný navrhol, aby konajúci súd podanú žalobu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania vo výške 100 %.

7. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, súd zistil nasledovný skutkový stav:

8. Všeobecná úverová banka, a. s. ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžníčka uzatvorili dňa 2. 12. 2015 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ číslo 013015811021215. Podľa bodu 1 Základných podmienok Zmluvy o úvere úver bol dohodnutý za nasledovných podmienok: druh úveru bezúčelový, výška úveru 3.000 €, počet anuitných splátok 107, čerpanie úveru 2. 12. 2015, výška mesačnej splátky 52,92 €, RPMN 17,31 %, ročná úroková sadzba 15,9 %, priemerná hodnota RPMN 15,55 %, celkové náklady spotrebiteľa 2.661,97 €. Dátum prvej splátky 15. 1. 2016, dátum poslednej splátky (konečnej splatnosti úveru) 15. 11. 2024, doba trvania úverovej zmluvy do splatenia všetkých záväzkov dlžníka podľa tejto zmluvy, celková čiastka, ktorú bola dlžníčka povinná uhradiť 5.661,97 €, lehota splatnosti 108 mesiacov. Podľa bodu 3 Základných podmienok Zmluvy o úvere, ročná percentuálna miera nákladov 17,31 % vypočítaná z nasledovných údajov: celkové náklady dlžníka 2.661,97 €, z toho: výška úrokovej sadzby 15,90 % p. a., výška poplatku za poskytnutie úveru 0, výška mesačnej anuitnej splátky 52,92 €, celkový počet anuitných splátok 107, lehota splatnosti úveru 108 mesiacov, výška úveru 3.000 €, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 5.661,97 €, z toho v súvislosti s poskytnutým úverom výška istiny 3.000 €, výška celkových nákladov dlžníka 2.661,97 €, priemerná ročná percentuálna miera nákladov 15,55 %. Odplata: výška odplaty podľa tejto zmluvy 15,9 %, najvyššia prípustná výška odplaty 21,94 %.

9. Podľa čl. III, bod 6 všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám, úverová zmluva v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch obsahuje aj údaj o výške ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej RPMN), s uvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN, ako aj o celkovej čiastke, ktorú musí klient zaplatiť. Výpočet RPMN je vykonávaný v súlade s príslušným vzorcom pre výpočet upraveným v prílohe k zákonu o spotrebiteľských úveroch. Úverová zmluva v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch obsahuje aj údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov pre príslušný spotrebiteľský úver vo výške zverejnenej Ministerstvom financií Slovenskej republiky za príslušné obdobie podľa príslušného vykonávacieho predpisu. Podľa čl. III bod 3 Zmluvy o úvere, zmluva sa uzatvára na dobu do urovnania záväzkov dlžníka voči banke, ktoré vyplývajú z tejto zmluvy.

10. Zo žiadosti o poskytnutie úveru zo dňa 2. 12. 2015 vyplýva, že žiadateľka K. D. žiadala spoločnosť VÚB banka, a.s. o poskytnutie „Flexipôžičky“ - bezúčelovej vo výške 3.000 €, v dobe splatnosti úveru 108 mesiacov. V žiadosti sú uvedené nasledovné informácie o žiadateľovi: meno, priezvisko, dva doklady totožnosti, a to občiansky preukaz č. C. XXX XXX, s platnosťou do 10/2021 a preukaz poistenca platný do 12/2099, dátum narodenia, rodné číslo, štátna príslušnosť, rodinný stav: vydatá, počet vyživovaných detí: 1, počet členov rodiny: 3, vzdelanie: stredné s maturitou, ďalej sú v žiadosti uvedené informácie o bývaní s uvedením adresy trvalého bydliska, dátumu odkedy býva na adrese trvalého bydliska: 12/2013.

Žiadateľka uviedla, že býva u rodičov, pričom nehnuteľnosti sú vo vlastníctve tretej strany. Žiadateľka uviedla ako hlavný zdroj príjmu zamestnávateľa HBM PHARMA s.r.o., IČO: 31 560 784. Zamestnanecký pomer bol uvedený ako trvalý pracovný pomer od 01/2013 v profesii prevádzkovej pracovníčky v službách a v obchode, odvetvie priemyselná výroba.

11. V oznámení zo dňa 2. 12. 2015 veriteľ VÚB, a.s. informoval žalobkyňu o tom, že splnila obchodné podmienky pre čerpanie „Flexipôžičky“.

12. Podľa zoznamu dokladov k „Flexipôžičke“ zo dňa 2. 12. 2015 zmluvná dokumentácia obsahovala úverovú zmluvu, žiadosť podpísanú všetkými účastníkmi úverového vzťahu, oznámenie o splnení obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery, všeobecné obchodné podmienky, predzmluvný formulár, štatút benefitu odmeny za vernosť.

13. Z evidencie v spoločnom registri bankových informácií vyplýva, že žalobkyňa pred uzatvorením zmluvy o úvere so žalovaným čerpala viac úverových produktov, a to spotrebný úver vo výške 2.800 €, dátum začiatku úveru 1. 8. 2011, úver bol predčasne ukončený, posledná platba bola 2. 7. 2013, počet oneskorených dlžných splátok: 0, počet dlžných splátok/počet mesiacov: 0/0, ako spolužiadateľ čerpala spotrebný úver vo výške 19.499 €, v počte splátok 120, dátum poslednej platby bol 19. 10. 2015, počet oneskorených dlžných splátok: 0, počet maximálne dlžných splátok/počet mesiacov: 0/0, v jednom úverovom produkte mala schválený úverový rámec vo výške 970 € a disponuje kreditnou kartou, v úverovom prípade súvisiacom s kreditnou kartou je uvedený jeden mesiac omeškania, resp. jedna dlžná splátka.

14. Podľa § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

17. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

20. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

21. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, t. j. k 2. 12. 2015 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné

poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

23. Podľa § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

25. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

26. Podľa § 7 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

27. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b), d) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

28. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

29. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného od dňa 1. 1. 2018, spotrebiteľ sa môže pred súd domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou v spojení s ustanovením § 25g veta prvá uvedeného zákona, podľa ktorého ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

30. Podanou žalobou sa žalobkyňa v súlade s § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku domáhala určenia, že žalovaným poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, to jest, že žalovaný nemá právo na zaplatenie úrokov a poplatkov zo zmluvy. Jedná sa teda o žalobu o určenie či tu právo je alebo nie je podľa § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku. Preukazovanie a skúmanie naliehavého právneho záujmu, ktorý je právne významný v prípade žaloby podľa § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku, nebolo potrebné, nakoľko vyplýva z osobitného predpisu a to z § 11 ods. 4 Zákona č. 129/2010 Z. z.

31. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa ako dlžníčka a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 2. 12. 2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Žalovaný pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti, žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy konala ako fyzická osoba, nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, čo vyplýva najmä z označenia žalobkyne v zmluve. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Žalobkyňa uzatvárala zmluvu v právnom postavení spotrebiteľky, teda strany, ktorá v porovnaní s postavením žalovaného, najmä jeho znalosťami v oblasti uzatvárania úverov, právnou a ekonomickou erudovanosťou, celkovým ekonomickým zázemím, je s ním v zmluvnom vzťahu slabšou stranou. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze PL ÚS 11/2016 vyslovil, že aj keď je ochrana spotrebiteľov neoddeliteľnou súčasťou súčasného súkromného práva a postavenie spotrebiteľov je potrebné brať vážne, ochranu spotrebiteľov je nutné interpretovať triezvo, neutrálne ako akékoľvek iné právne inštitúty. Pre účely ochrany spotrebiteľov sa vytvoril systém unijných a vnútroštátnych noriem, ktorých účelom je zabezpečenie teoretickej aj praktickej rovnováhy v spotrebiteľských vzťahoch. Tu je ale nutné si uvedomiť, že účelom ochrany spotrebiteľa za žiadnych okolností nie je poskytovanie neprimeranej ochrany, ktorá by negovala samotné princípy existencie záväzkovoprávneho vzťahu, ako vzťahu, z ktorého vyplývajú práva a povinnosti oboch zmluvným stranám. Súčasne nemožno právnú úpravu ochrany spotrebiteľa vykladať tak, že by spotrebiteľ stratil akúkoľvek zodpovednosť za svoje konanie. Aj spotrebiteľ, ako osoba plne disponujúca právnou spôsobilosťou, musí v prípade uzavretia spotrebiteľskej zmluvy rešpektovať zásadu „pacta sunt servanda“ (zmluvy sa majú dodržiavať). Poskytovanie absolútnej a bezbrehej ochrany spotrebiteľovi by znamenalo popretie zásady zmluvnej voľnosti vyjadrenej v čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, a preto v každom konkrétnom spotrebiteľskom spore treba aplikovať princíp proporcionality a hľadať vyváženosť a spravodlivosť (uvedený právny názor vyslovil aj Krajský súd Bratislava v rozsudku sp. zn. 15Co/87/2019 zo dňa 27. 5. 2020).

32. Ako je už vyššie uvedené, medzi stranami bolo nesporné, že žalobkyňa čerpala úver vo výške 3.000 €, ktorý jej poskytol žalovaný. Žalobkyňa sa zaviazala úver splácať v mesačných splátkach vo výške 52,92 €, prvá splátka bola splatná 15. 1. 2016, posledná splátka je splatná 15. 11. 2024. Žalobkyňa sa v konaní domáhala určenia, že Zmluva o úvere č. 013015811021215 uzatvorená dňa 2. 12. 2015 je bezúročná a bez poplatkov z dôvodov, že v zmluve boli nejasne a neurčite dojednané: po prvé - doba trvania zmluvy, po druhé - celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť, po tretie - v zmluve neboli uvedené všetky predpoklady pre výpočet RPMN, nakoľko nebol uvedený matematický výpočet, respektíve matematický vzorec výpočtu RPMN, po štvrté - žalovaný pred podpisom zmluvy neskúmal bonitu žalobkyne s odbornou starostlivosťou, keď od nej nevyžadoval mesačné výdavky.

33. Súd preskúmal zmluvu o úvere, najmä, či zmluvné dojednania o dobe trvania zmluvy, o celkových nákladoch spotrebiteľa, ktoré je povinný spotrebiteľ zaplatiť, o ročnej percentuálnej miere nákladov, boli dojednané v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, či boli dojednané jasne, zrozumiteľne a určite tak, aby neboli sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Súd taktiež skúmal, či žalovaný pri uzatváraní zmluvy skúmal bonitu žalobkyne s odbornou starostlivosťou.

34. K zmluvnému dojednaniu o dobe trvania zmluvy súd uvádza, že podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Význam tohto ustanovenia spočíva v tom, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti zo zmluvy. Z uzatvorenej zmluvy však nemuseli vyplývať len povinnosti splatiť úver, v zmluve mohli byť dojednané aj iné povinnosti a záväzky, vyplývajúce pre spotrebiteľku (napr. poplatky, zmluvné pokuty a pod.). Z dojednaní o trvaní zmluvy a o konečnej splatnosti úveru bolo možné zo strany žalobkyne, ako spotrebiteľky, bez ťažkostí a s istotou jednoznačne určiť konkrétny dátum konečnej splatnosti úveru, ako aj doby trvania úverovej zmluvy. Žalobkyňa čerpala úver 2. 12. 2015, splátky boli dohodnuté mesačne vo výške 52,92 €, prvú splátku bola povinná zaplatiť 15. 1. 2016, t. j. nasledujúci mesiac po čerpaní úveru, počet splátok bol dojednaný v počte 107, posledná splátka bola dojednaná na deň 15. 11. 2024, lehota splatnosti 108 mesiacov. Tieto údaje sú dojednané dostatočne, určite, zrozumiteľne. Jasne z nich vyplýva ako má spotrebiteľka úver splácať, odkedy, v akých vysokých splátkach, v akom počte splátok, v akých

intervaloch a dokedy. To znamená, že z nich jasne vyplýva, aký je obsah záväzku spotrebiteľky úver splácať.

35. K vytýkanému nedostatku zmluvy o úvere, neurčitého dojednaní celkovej čiastky, ktorú má žalobkyňa ako spotrebiteľka zaplatiť má súd za to, že toto dojednanie bolo dostatočne určité. V zmluve o úvere bolo dojednané, že žalobkyňa je povinná zaplatiť celkovú čiastku 5.661,97 €. Žalobkyňa mala zaplatiť 107 splátok vo výške 52,92 €, čo je celková suma 5.662,44 € ($52,92 \text{ €} \times 107 = 5.662,64$). V zmluve uvedený údaj je nižší o 0,47 €. Uvedený rozdiel podľa tvrdenia žalovaného bol spôsobený matematickým zaokrúhľovaním čísiel spojený s obmedzeniami meny EURO. Súd mal preukázať, že toto dojednanie nebolo dojednané v neprospech spotrebiteľa. Ani v tomto prípade nejde o takú okolnosť, ktorá by mohla spochybniť možnosť žalobkyne, ako spotrebiteľky, posúdiť rozsah svojho záväzku. Sankcionovať rozdiel 0,47 € bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru by bolo neprimerané a rozporné s judikatúrou Súdneho dvora EÚ, ktorá preferuje primeranosť a proporionalitu sankcií.

36. Ďalším tvrdením žalobkyne bolo tvrdenie o nesprávne určenej ročnej percentuálnej miere nákladov, z dôvodu, že zmluva neobsahovala matematický výpočet, resp. matematický vzorec, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. V zmluve o úvere bol uvedený číselný údaj 17,31 %, ako aj všetky predpoklady, ktoré boli použité na výpočet RPMN. Strany v zmluve dojednali, že RPMN je vypočítaná z nasledovných údajov: celkové náklady dlžníka 2.661,97 €, z toho: výška úrokovej sadzby 15,90 % p. a., výška poplatku za poskytnutie úveru 0, výška mesačnej anuitnej splátky 52,92 €, celkový počet anuitných splátok 107, lehotu splatnosti úveru 108 mesiacov, výška úveru 3.000 €, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 5.661,97 €, z toho v súvislosti s poskytnutým úverom výška istiny 3.000 €, výška celkových nákladov dlžníka 2.661,97 €, priemerná ročná percentuálna miera nákladov 15,55 %. Odplata: výška odplaty podľa tejto zmluvy 15,9 %, najvyššia prípustná výška odplaty 21,94 %. Súčasne vo všeobecných obchodných podmienkach žalovaného je v čl. III v bode 6 uvedené vysvetlenie, ako postupuje žalovaný pri výpočte RPMN a jasne odkazuje, že výpočet je vykonávaný v súlade so vzorcom, ktorý je uvedený v prílohe k zákonu o spotrebiteľských úveroch. Súd mal teda za to, že zmluva v čase jej uzatvorenia obsahovala správne určenie výšky RPMN. RPMN bola dojednaná v súlade s § 2 písm. i), § 9 ods. 3, písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, platným v čase uzatvorenia zmluvy. V zmluve o úvere bolo riadne uvedené číselné vyjadrenie výšky RPMN, a boli aj dojednané všetky predpoklady, z ktorých veriteľ vychádzal pri výpočte RPMN. Skutočnosť, že zmluva neobsahovala konkrétny matematický vzorec, nie je takým nedostatkom, ktorý by spôsobil neplatnosť tohto dojednania.

37. Z listinných dôkazov mal súd preukázať, že žalovaný riadne skúmal bonitu žalobkyne pred uzatvorením zmluvy o úvere. Žalovaný pred uzatvorením zmluvy vyhodnocoval žiadosť žalobkyne o poskytnutie úveru, v ktorej boli uvedené základné parametre požadovaného úveru, ako aj údaje o žalobkyňi, a to či je zamestnaná, aký druh pracovného pomeru má, s koľkými členmi žije v domácnosti, koľko má vyživovacích povinností, či je vlastníkom nehnuteľností. Z internej databázy, ako aj z dopytu zo spoločného registra bankových informácií žalovaný zistil, že žalobkyňa pred uzatvorením zmluvy čerpala už úverové produkty, niektoré už boli splatené, niektoré ešte splácala. Z uvedeného registra tiež vyplývalo, že žalobkyňa svoje úverové záväzky riadne splácala, nebola v omeškaní so splátkami, resp. pri ukončení úverového vzťahu nebol zaznamenaný dlh. Aj samotný spotrebiteľ musí brániť svoje práva, musí byť bdely, ostražitý a taktiež musí dobre zvážiť, za akých podmienok zmluvu uzatvára. Aj on sám musí zvážiť svoju bonitu, či má na to, aby uvedený úver splácal v zmysle dohodnutých podmienok. Aj spotrebiteľ musí byť aktívny a dobre zvažovať, za akých podmienok vstúpi do zmluvného vzťahu s dodávateľom. V prejednávanej veci mal súd preukázať, že žalobkyňa mala v čase uzatvorenia zmluvy 27 rokov, má stredoškolské vzdelanie s maturitou, od roku 2013 je zamestnaná ako prevádzkový pracovník v službách a obchode, to znamená, že išlo v danom prípade o osobu, ktorá je dostatočne osobnostne zrelá na to, aby zvážila, či podmienky úverovej zmluvy boli také, že môže ich plniť. Je tiež potrebné uviesť, že žalovaným v danom spore je banka, ktorá pôsobí na trhu už niekoľko desiatok rokov. Súd má tiež za to, že keby bola ochrana spotrebiteľa vo vzťahu k bankovým inštitúciám neprimeraná a bezbrehá, bankové produkty by sa pre spotrebiteľov stali nedostupné, čím by spotrebiteľia boli odkázaní vyhľadávať produkty u nebankových subjektov, čo by mohlo byť pre spotrebiteľa nevýhodnejšie.

38. Z vykonaného dokazovania mal súd teda preukázať, že Zmluva o úvere uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným spĺňala všetky obligatórne náležitosti a požiadavka žalobkyne na určenie, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov je nedôvodná. Z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol.

39. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Žalovaný bol v spore úspešný, preto mu vznikol voči neúspešnej žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline písomne v troch vyhotoveniach. (§ 357 písm. a/ Civilného sporového poriadku).

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku:

(1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.